

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

להזכרכם:

1. את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: laad@jafi.org
2. את הנספח החתום בידי הניצולה יש לשלוח בסריקה למייל laad@jafi.org או בפקס 03-7453557.
3. למידע ושאלות בנוגע למילוי הטופס ניתן להתקשר למוקד המידע של המשרד לאזרחים ותיקים *8840.
4. לשאלות בנוגע לשיבוצים או בעיות שעלו בעת הביקור ניתן להתקשר ל-"רוח טובה" 1-700-505-202.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: ויזדר	שם פרטי: גיזלה

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדת: לקס	בלועזית Lax
שם פרטי איתו נולדת: גיזלה	בלועזית Gizela
שנת לידה: 1929	מין: נ
עיר לידה: דז'	בלועזית Dej
שם פרטי ושם משפחה של האב: משה	שם פרטי ושם נעורים של האם: אמליה
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: דז'	בלועזית Dej
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: ביה"ס עממי (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
במידה והיית בגטו, ציין את שמו דז' ב-1944	בלועזית Dej
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו או שוויץ חצי שנה ונירנברג מחנה עבודה	בלועזית
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: נירנברג	תאריך השחרור: 1945
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)	ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור

במידה ועלית באנייה, ציין את שמה	שנת עליה: 1962	במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי הישר לישראל
אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה (ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריי, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים): נא לכתוב בגוף ראשון		
גדלתי בבית של 9 נפשות, שש בנות ובן אחד. היה קשה מאוד לפני המלחמה מבחינת התנאים של הגרמנים. לפני המלחמה אבא היה עובד בטקסטיל והמצב היה טוב. היינו דתיים בבית, אבי היה חסיד של סאטמר. אימא לא עבדה וטיפלה בנו.		
נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה (גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסגרת או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסגרת, במי נעזרת או אולי למי עזרת):		
הייתי אז בת 15, נלקחנו ברכבת לאחר כמה ימים בגטו דז'. היינו 60 איש בתוך קרון במשך 3 ימים כשהנסיעה אמורה להיות יום אחד. היה מאוד צפוף ואנשים עשו את צרכיהם בקרון מחוסר ברירה. הגענו לאושוויץ שם הייתי 4 חודשים ומשם נלקחו הנשים למחנה עבודה בנירנברג. אני הייתי עם אחותי. אני זוכרת שחילקו אותנו לקבוצות. אחותי הייתה בצד עם אימי ואימי דחפה אותה שתבוא לידי שנהיה יחד והיא הצליחה לחמוק ולבוא איתי. עשו לנו מבחני קבלה, התקבלתי לבית חרושת לנשק ואז החלה המלחמה. הייתי בבלוק אחד עם אלף נשים במיטות של 3 קומות ובכל מיטה 12 נפשות. בבוקר הביאו לנו קערה עם קפה, כל אחת שתתה 10 לגימות ואם נשאר אז היה סיבוב נוסף של פחות לגימות. בצהריים אכלנו גם מקערה קליפות ופסולת של ירקות ובערב כיכר לחם לכולנו. בשלושת השבועות הראשונים בכינו הרבה, היינו רעבים עייפים וצמאים אך לאחר מכן לא הייתה שום תחושה של רעב, צמא, ועייפות וגם הפסקנו לבכות. אני בטוחה שהם שמו לנו משהו, איזה סם כלשהו. באחד הפעמים כשהיינו כל בוקר קמות למסדר בחמש בבוקר אחת הבנות ישנה בתוך מזרון ולא מצאנו אותה. הגרמנים חשבו שהיא ברחה ופחדנו מהצרות שיעשו לנו. לאחר מכן היא נמצאה הגרמנים לקחו אותה ושחררו עליה את הכלבים. אמרו לנו לא להסתכל והכלבים פשוט קרעו אותה לגזרים. כשהחלה המלחמה הפגזו את בית חרושת שבו עבדנו ונכנסו מאה נשים לתוך מקום קטן בצפיפות נוראה ובזמן שהמקום היה מופצץ אני נפצעתי כתוצאה מהניסיונות לסגור את שער.		
אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):		
חזרתי הביתה והכרתי את בעלי ולא מצאנו אף אחד. לא ידענו מה לעשות. פנינו לסוכנות היהודית לקבל עזרה כי את הבית שהיה לנו תפסו לנו הנוצרים, נתנו לנו כרית לישון. הגענו לרומניה מגרמניה ובעלי אמר לי אל תדאגי הכל יהיה בסדר. בזמן שהכרנו הוא נתן לי סימנים שהוא הכיר את הורי ברומניה, התחתנו נולדו לנו שלושה ילדים. ב-1962 עלינו לארץ לאחר שהסתדרנו עם עצמנו ומשם ועד היום אנו חיים באשקלון.		
נא ספרי/ על חיך בארץ (תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):		
ב-1962 היה רק בית חרושת אחד באשקלון לילידי אשקלון ואני עבדתי בישיבה רק לפרנסת משפחתי ללא לימודים.		